

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

30 noiembrie 2017*ⁱ

„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marcă a Uniunii Europene care constă într-o combinație a culorilor albastră și argintie – Motiv absolut de refuz – Reprezentare grafică suficient de clară și de precisă – Necesitatea unei dispunerii sistematice care să asocieze culorile în mod prestabilit și constant – Încredere legitimă – Articolul 4 și articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 4 și articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001]”

În cauzele conexe T-101/15 și T-102/15,

Red Bull GmbH, cu sediul în Fuschl am See (Austria), reprezentată de A. Renck, avocat,

reclamantă,

susținută de

Marques, cu sediul în Leicester (Regatul Unit), reprezentată inițial de R. Mallinson și de F. Delord și ulterior de R. Mallinson, solicitors,

intervenientă,

împotriva

Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), reprezentat de A. Folliard-Moguiral, în calitate de agent,

pârât,

cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal, fiind

Optimum Mark sp. z o.o., cu sediul în Varșovia (Polonia), reprezentată de R. Skubisz, de M. Mazurek, de J. Dudzik și de E. Jaroszyńska-Kozłowska, avocați,

având ca obiect două acțiuni formulate împotriva a două decizii ale Camerei întâi de recurs a EUIPO din 2 decembrie 2014 (cauza R 2037/2013-1 și, respectiv, cauza R 2036/2013-1) privind două proceduri de declarare a nulității între Optimum Mark și Red Bull,

TRIBUNALUL (Camera a doua),

compus din domnii M. Prek, președinte, E. Buttigieg și B. Berke (raportor), judecători,

* Limba de procedură: engleza.

grefier: doamna J. Weychert, administrator,

având în vedere cererile introductive depuse la grefa Tribunalului la 26 februarie 2015,

având în vedere memoriile în răspuns ale EUIPO depuse la grefa Tribunalului la 11 iunie 2015,

având în vedere memoriile în răspuns ale intervenientei depuse la grefa Tribunalului la 5 iunie 2015,

având în vedere replicile depuse la grefa Tribunalului la 1 septembrie 2015 în cauza T-101/15,

având în vedere memoriile în duplică ale intervenientei depuse la grefa Tribunalului la 19 noiembrie 2015,

având în vedere ordonanța din 18 noiembrie 2015 prin care s-a admis cererea de intervenție formulată de Marques în susținerea concluziilor reclamantei,

având în vedere memoriile în intervenție ale Marques depuse la grefa Tribunalului la 6 ianuarie 2016 și la 22 martie 2016,

având în vedere observațiile reclamantei depuse la grefa Tribunalului la 22 martie 2016,

având în vedere observațiile EUIPO depuse la grefa Tribunalului la 21 martie 2016,

având în vedere observațiile intervenientei depuse la grefa Tribunalului la 22 martie 2016,

având în vedere Decizia din 9 decembrie 2016 privind conexarea cauzelor T-101/15 și T-102/15 pentru buna desfășurare a fazei orale a procedurii și în vederea pronunțării hotărârii,

având în vedere modificarea compunerii camerelor Tribunalului,

în urma ședinței din 10 martie 2017,

pronunță prezenta

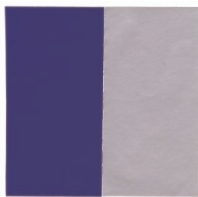
Hotărâre

Istoricul cauzei

În cauza T-101/15

- 1 La 15 ianuarie 2002, reclamanta, Red Bull GmbH, a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene la Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), cu modificările ulterioare [înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1), cu modificările ulterioare, el însuși înlocuit prin Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1)].

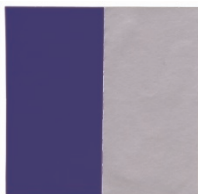
- 2 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată (denumită în continuare „prima marcă contestată”) este combinația a două culori ca atare, reprodusă în continuare:

- 3 Printr-o comunicare din 30 iunie 2003, reclamanta a prezentat documente suplimentare pentru a dovedi caracterul distinctiv dobândit prin utilizare al primei mărci contestate. La 11 octombrie 2004, reclamanta a prezentat o descriere a primei mărci contestate, redactată după cum urmează: „Protecția solicitată cuprinde culorile albastră (RAL 5002) și argintie (RAL 9006). Proporția culorilor este de aproximativ 50 %-50 %.”
- 4 Produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte din clasa 32, în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare, și corespund următoarei descrieri: „Băuturi energizante”.
- 5 Cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 10/2005 din 7 martie 2005. Prima marcă contestată a fost înregistrată la 25 iulie 2005, cu numărul 002534774, cu indicarea caracterului său distinctiv dobândit prin utilizare și descrierea menționată la punctul 3 de mai sus.
- 6 La 20 septembrie 2013, intervenienta, Optimum Mark sp. z o.o., a depus o cerere de declarare a nulității primei mărci contestate, în temeiul articolului 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1001] coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (a), (b) și (d) din regulamentul respectiv [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (a), (b) și (d) din Regulamentul 2017/1001] și cu articolul 52 alineatul (1) litera (b) din același regulament [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001], pentru toate produsele vizate la punctul 4 de mai sus.
- 7 Cererea de declarare a nulității se întemeiază pe următoarele motive:
- prima marcă contestată nu ar îndeplini cerințele articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât reprezentarea sa grafică nu ar îndeplini condițiile impuse de jurisprudență, potrivit căreia o reprezentare grafică trebuie să fie clară, precisă, completă prin ea însăși, ușor accesibilă, inteligibilă, durabilă și obiectivă și trebuie să comporte o dispunere sistematică ce asociază culorile în mod prestabilit și constant;
 - formularea descrierii care însoțește cererea de înregistrare a primei mărci contestate ar permite numeroase combinații diferite ale proporțiilor de „aproximativ” 50 %-50 % corespunzătoare celor două culori și, prin urmare, numeroase dispuneri, astfel încât consumatorii nu ar putea repeta cu certitudine o experiență de cumpărare.

În cauza T-102/15

- 8 La 1 octombrie 2010, reclamanta a formulat o a doua cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene la EUIPO, în temeiul Regulamentului nr. 207/2009. Marca a cărei înregistrare a fost solicitată (denumită în continuare „a doua marcă contestată”) este combinația a două culori ca atare, reprodusă în continuare:

- 9 Produsele pentru care a fost solicitată înregistrarea fac parte din clasa 32 în sensul Aranjamentului de la Nisa și corespund următoarei descrieri: „Băuturi energizante”.
- 10 Cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 48/2011 din 29 noiembrie 2010.
- 11 La 22 decembrie 2010, examinatorul a emis o notificare privind nerespectarea condițiilor de formă, în conformitate cu norma 9 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO 1995, L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189), indicând că în câmpul rezervat descrierii mărcii nu au fost indicate proporțiile în care fiecare culoare va fi aplicată pe produse și nu a fost precizat modul în care vor apărea aceste culori. Examinatorul i-a solicitat reclamantei să precizeze „proporțiile în care vor fi aplicate cele două culori (de exemplu, în proporții egale) și modul în care vor apărea acestea”.
- 12 La 10 februarie 2011, reclamanta a indicat examinătorului că, „[î]n conformitate cu notificarea [sa] din 22 decembrie 2010, [aceasta] informa EUIPO [...] despre faptul că cele două culori vor fi aplicate în proporții egale și juxtapuse”.
- 13 La 8 martie 2011, a doua marcă contestată a fost înregistrată în temeiul caracterului distinctiv dobândit prin utilizare, cu indicarea culorilor „albastru (Pantone 2747 C), argintiu (Pantone 877 C)” și următoarea descriere: „Cele două culori vor fi aplicate în proporții egale și juxtapuse.”
- 14 La 27 septembrie 2011, intervenienta a depus o cerere de declarare a nulității celei de a doua mărci contestate, în temeiul articolului 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (a), (b) și (d) din regulamentul menționat, și al articolului 52 alineatul (1) litera (b) din același regulament, pentru toate produsele vizate de marcă.
- 15 Cererea de declarare a nulității se întemeiază pe următoarele motive:
- a doua marcă contestată nu ar îndeplini cerințele articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât reprezentarea sa grafică nu ar îndeplini condițiile impuse de jurisprudență, potrivit căreia o reprezentare grafică trebuie să fie clară, precisă, completă prin ea însăși, ușor accesibilă, inteligibilă, durabilă și obiectivă și trebuie să presupună o dispunere sistematică ce asociază culorile în mod prestabilit și constant;

- întrucât termenul „juxtapuse” poate fi înțeles ca însemnând „care au o margine comună” sau ca fiind „așezate una lângă cealaltă” ori „tratate împreună pentru a crea un efect de contrast”, descrierea celei de a doua mărci contestate nu ar indica tipul de dispunere potrivit căruia cele două culori vor fi aplicate pe produse și prin urmare nu ar fi completă, clară și precisă prin ea însăși.

În cauzele T-101/15 și T-102/15

- 16 Prin două decizii din 9 octombrie 2013, divizia de anulare a declarat nule prima marcă contestată și a doua marcă contestată (denumite în continuare, considerate împreună, „mărcile contestate”), apreciind că reprezentarea lor grafică constituia „o simplă juxtapunere a două sau mai multe culori care sunt desemnate în mod abstract și fără contur”, în sensul Hotărârii din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384, punctul 34), întrucât nu prezenta caracteristicile de precizie și de constanță impuse la articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 4 din Regulamentul 2017/1001), întrucât ar admite numeroase combinații diferite care nu ar permite consumatorului să perceapă și să memoreze o combinație specială pe care ar putea-o utiliza pentru a repeta cu certitudine o experiență de cumpărare. De asemenea, ea nu ar permite autorităților competente și operatorilor economici să cunoască sfera drepturilor protejate ale titularului mărcilor contestate. Astfel, reprezentarea grafică a mărcilor contestate, însoțită de descriere (în cele două variante ale sale indicate la punctele 3 și 13 de mai sus), nu ar permite să se determine dispunerea specifică a culorilor, de natură să definească o combinație specială a culorilor prezentate în proporții egale, și, astfel, obiectul protecției conferite de mărcile contestate și nu ar fi, în consecință, conformă cu articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009. Astfel, deși o asemenea descriere nu trebuie să descrie modul în care o marcă va fi utilizată sau aplicată pe diferite produse, ea urmărește să definească obiectul exact al protecției acordate înregistrării unei mărci în sensul acestei dispoziții. Pe de altă parte, divizia de anulare a precizat că, deși este adevărat că norma 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2868/95 nu impune prezentarea descrierii unei reprezentări grafice, ea nu exclude totuși posibilitatea ca înregistrarea mărcii să fie refuzată sau ca aceasta să fie declarată nulă atunci când prezența unei descrieri este necesară pentru a se asigura conformitatea înregistrării unei mărci cu articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009. În sfârșit, divizia de anulare a amintit că EUIPO nu era ținut de deciziile sale anterioare, ci doar de principiul legalității și a indicat, în concluzie, că, având în vedere că cererea de declarare a nulității era admisă în totalitate în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009, ea nu va proceda la examinarea celorlalte motive de nulitate invocate de intervenientă.
- 17 La 17 octombrie 2013, reclamanta a formulat două acțiuni împotriva celor două decizii ale diviziei de anulare și a depus memoriile care expun motivele acțiunilor la 10 februarie 2014.
- 18 Prin două decizii din 2 decembrie 2014 (denumite în continuare „deciziile atacate”), Camera întâi de recurs a EUIPO a respins cele două acțiuni ca neîntemeiate, întrucât mărcile contestate au fost înregistrate cu încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu articolul 4 din același regulament. Camera de recurs a motivat aceste două decizii în temeiul unui raționament identic.
- 19 Camera de recurs a considerat, pe de o parte, că reclamanta nu putea invoca în mod util principiul protecției încrederii legitime care ar fi fost încălcat de divizia de anulare, întrucât faptul că examinatorul a solicitat introducerea unei descrieri a mărcii respective și a acceptat și chiar a sugerat formularea acesteia nu echivala cu informații precise, necondiționate și concordante pe care aceasta ar fi putut să își întemeieze încrederea legitimă. În plus, la data înregistrării mărcilor contestate, nu exista o practică stabilită în cadrul EUIPO privind înregistrarea mărcilor Uniunii Europene de culoare ca atare și, în orice caz, o eventuală practică, oricât de curentă ar fi fost ea, nu echivala cu informații

precise, necondiționate și concordante și nu era relevantă pentru a aprecia dacă reprezentarea grafică a unei mărci îndeplinea sau nu îndeplinea cerința impusă la articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009.

- 20 Camera de recurs, pe de altă parte, a apreciat că divizia de anulare a considerat în mod întemeiat că mărcile contestate au fost înregistrate cu încălcarea articolului 4 coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 21 În primul rând, camera de recurs a amintit că împrejurarea că un semn prezintă caracter distinctiv dobândit prin utilizare nu permite neutralizarea cerințelor articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009. Potrivit acesteia, dispoziția menționată are drept obiectiv determinarea obiectului exact al protecției conferite de o marcă a Uniunii Europene titularului său, pentru a împiedica deturnarea dreptului mărcilor Uniunii Europene în scopul obținerii unui avantaj concurențial necuvenit și pentru a permite autorităților competente să cunoască cu claritate și cu precizie natura semnelor înregistrate, iar operatorilor economici să aibă informații precise cu privire la drepturile terților, prin accesarea registrului public ținut de aceste autorități.
- 22 În al doilea rând, camera de recurs a recunoscut caracterul înregistrabil al mărcilor de culoare ca atare și a amintit jurisprudența potrivit căreia o descriere poate fi necesară pentru a îndeplini cerințele articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009. Atunci când o asemenea descriere însoțește reprezentarea grafică, ea face parte integrantă din aceasta.
- 23 În al treilea rând, în ceea ce privește combinațiile de două sau de mai multe culori ca atare, camera de recurs a considerat, la punctul 45 din deciziile atacate, că Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), a stabilit un principiu general privind interpretarea articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009, potrivit căruia, pentru a fi îndeplinite cerințele de precizie și de durabilitate impuse de jurisprudență, combinațiile de culori trebuie să facă obiectul unei dispoziții sistematice care să asocieze culorile vizate în mod prestabilit și constant. Acest principiu general ar urmări evitarea situației ca o reprezentare grafică, ce admite numeroase combinații diferite, să nu permită consumatorului mediu să repete cu certitudine o experiență de cumpărare. Prin urmare, ea a considerat, la punctul 48 din deciziile atacate, că reprezentarea grafică a mărcilor contestate, pe de o parte, și descrierea care le însoțește (în cele două variante ale sale indicate la punctele 3 și 13 de mai sus), pe de altă parte, care trebuie apreciate coroborat, prin indicarea unei simple juxtapuneri a două culori, identificate prin coduri, și proporțiile în care acestea ar fi prezentate, permiteau dispunerea acestor două culori în numeroase combinații diferite, producând o impresie de ansamblu foarte diferită. Așadar, mărcile contestate nu erau suficient de precise și de constante.
- 24 În al patrulea rând, în decizia atacată în cauza T-101/15, camera de recurs a reținut că nu era necesar să se pronunțe asupra aspectului dacă indicarea aproximativă a proporțiilor culorilor, prin termenul „aproximativ”, era suficientă în aplicarea articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât descrierea era imprecisă chiar și în absența acestui termen.
- 25 În al cincilea rând, în măsura în care reclamanta a afirmat că reprezentarea grafică a mărcii solicitate era suficient de precisă, întrucât indica culorile albastră la stânga și argintie la dreapta, iar acestea erau juxtapuse, și anume divizate printr-o linie centrală verticală în proporții egale, camera de recurs a indicat, la punctul 50 din decizia atacată în cauza T-101/15 și la punctul 49 din decizia atacată în cauza T-102/15, că o descriere expresă în acest sens ar fi trebuit să însoțească reprezentarea respectivă. În lipsa unei asemenea descrieri exprese, reprezentarea grafică a mărcilor contestate ar permite dispoziții diferite.
- 26 În al șaselea rând, camera de recurs a respins argumentul reclamantei potrivit căruia EUIPO ar fi trebuit să îi permită să modifice cererile de înregistrare a mărcii în discuție pentru a remedia neregularitățile identificate, întrucât norma 9 din Regulamentul nr. 2868/95 nu poate servi drept temelie juridică în acest sens.

Concluziile părților

- 27 Reclamanta, susținută de Asociația Marques (denumită în continuare „asociația intervenientă”), solicită Tribunalului:
- anularea deciziilor atacate;
 - trimiterea prezentelor cauze în fața EUIPO pentru o reexaminare în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2017/1001];
 - obligarea EUIPO și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.
- 28 EUIPO solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.
- 29 Intervenienta solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de aceasta.

În drept

- 30 În susținerea acțiunilor formulate, reclamanta invocă două motive, întemeiate, primul, pe încălcarea articolului 4 și, respectiv, a articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 și a principiilor proporționalității și egalității de tratament, iar al doilea, pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 și a articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 și a principiilor proporționalității și egalității de tratament

- 31 În primul rând, reclamanta, susținută de asociația intervenientă, consideră că mărcile contestate sunt conforme cu cerințele prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009, iar camera de recurs a interpretat în mod excesiv de strict Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), astfel încât ar rezulta un tratament disproporționat și discriminatoriu doar pentru mărcile de culoare ca atare în raport cu celelalte tipuri de mărci. Potrivit reclamantei, această hotărâre nu s-ar aplica înregistrării unor mărci precum mărcile contestate. În primul rând, ea s-ar aplica doar cererilor de înregistrare a unor combinații de culori ca atare care presupun o descriere ce revendică în mod explicit o protecție „sub toate formele imaginabile”, contrar descrierii mărcilor contestate. În al doilea rând, versiunea în limba de procedură, și anume versiunea în germană, a punctului 34 din această hotărâre, care utilizează termenul „Zusammenstellung”, ar cenzura exclusiv o „combinație arbitrară” a două sau a mai multe culori, iar nu o „juxtapunere”, termen utilizat în versiunea în franceză, care ar face referire, în schimb, la o „combinație precisă”. Reprezentarea grafică a mărcilor contestate ar viza o asemenea combinație precisă, iar nu o combinație arbitrară.

- 32 În al doilea rând, camera de recurs ar fi impus o descriere detaliată a modului în care culorile vor fi utilizate pe produse și deci a utilizării pe care înțelegea să o atribuie mărcilor contestate, chestiune pertinentă în sensul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 sau al articolului 15 din acest regulament (devenit articolul 18 din Regulamentul 2017/1001), în timp ce problema conformității înregistrării unui semn ca marcă a Uniunii Europene cu articolul 4 din același regulament implică o examinare *in abstracto* a preciziei unei reprezentări grafice. În plus, o asemenea descriere, în primul rând, nu ar constitui o cerință legală, iar în al doilea rând ar atribui semnului în discuție calitatea de marcă figurativă.
- 33 În al treilea rând, în ceea ce privește descrierea respectivă, a recunoaște necesitatea unei descrieri „expresive” a utilizării efective a unei mărci de culoare ca atare ar echivala cu a impune o condiție suplimentară la înregistrarea acestui tip de mărci, care nu reprezintă o cerință legală pentru înregistrarea unei mărci a Uniunii Europene în lumina reglementării sau a jurisprudenței aplicabile, care nu se impune nici pentru alte tipuri de „mărci netradiționale” ca mărcile tridimensionale sau mărcile sonore sau pentru mărcile tradiționale figurative sau verbale și ceea ce nu s-a impus niciodată prin deciziile anterioare ale EUIPO sau în jurisprudență. Astfel, camera de recurs ar fi încălcat de asemenea principiile proporționalității și egalității de tratament dintre diferite tipuri de mărci.
- 34 Astfel, ar fi suficient, în vederea înregistrării unei mărci a Uniunii Europene, care constă într-o combinație de culori ca atare, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009, ca o asemenea marcă să fie revendicată ca marcă de acest tip, ca ea să fie reprezentată grafic și ca identificarea culorilor să se facă prin referire la codurile de identificare a culorilor recunoscute internațional. Regula „ceea ce se vede este ceea ce se obține” ar traduce vizual restul parametrilor care sunt necesari pentru identificarea mărcii în discuție.
- 35 EUIPO și intervenienta contestă aceste obiecțiuni.
- 36 Cu titlu preliminar, trebuie arătat că diferitele obiecții invocate în cadrul primului motiv pot fi grupate, în substanță, în trei aspecte ale motivului, întemeiate, primul, pe încălcarea articolului 4 din aceasta și a articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009, al doilea, pe încălcarea principiului egalității de tratament, iar al treilea, pe încălcarea principiului proporționalității.

Cu privire la primul aspect, întemeiat pe încălcarea articolului 4 și a articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009

- 37 Potrivit articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009, pot constitui mărci ale Uniunii Europene toate semnele care pot avea o reprezentare grafică, în special cuvintele, inclusiv numele de persoane, desenele, literele, cifrele, forma produsului sau a ambalajului său, cu condiția ca astfel de semne să fie în măsură să distingă produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altora.
- 38 În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009, se respinge înregistrarea ca mărci ale Uniunii Europene a semnelor care nu respectă cerințele de la articolul 4 din acest regulament.
- 39 Rezultă din jurisprudență că, pentru a constitui o marcă a Uniunii Europene în sensul articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009, culorile sau combinațiile de culori trebuie să îndeplinească trei condiții. În primul rând, ele trebuie să constituie un semn. În al doilea rând, acest semn trebuie să fie apt de o reprezentare grafică. În al treilea rând, acest semn trebuie să fie capabil să distingă produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altor întreprinderi (a se vedea prin analogie Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, punctul 22 și jurisprudența citată).

- 40 Astfel cum Curtea a statuat deja, culorile sunt în mod normal o simplă proprietate a lucrurilor. Chiar în domeniul specific al comerțului, culorile și combinațiile de culori sunt utilizate în general pentru puterea lor atractivă sau decorativă, fără a vehicula o semnificație oarecare. Totuși, nu se poate exclude ca culorile sau combinațiile de culori să poată constitui un semn în raport cu un produs sau cu un serviciu (a se vedea Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, punctul 23 și jurisprudența citată).
- 41 În vederea aplicării articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009, este necesar să se stabilească faptul că, în contextul în care sunt utilizate, culorile sau combinațiile de culori a căror înregistrare este solicitată se prezintă efectiv ca un semn. Scopul acestei cerințe este în special de a împiedica deturnarea dreptului mărcilor în scopul obținerii unui avantaj concurențial necuvenit (a se vedea prin analogie Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, punctul 24).
- 42 De asemenea, în ceea ce privește cerința ca un semn să poată avea o reprezentare grafică în sensul articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009, reiese din jurisprudență că aceasta din urmă trebuie să permită semnelui să fie reprezentat vizual, în special cu ajutorul unor figuri, linii sau caractere, astfel încât să poată fi identificat cu exactitate (a se vedea prin analogie Hotărârea din 12 decembrie 2002, Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, punctul 46).
- 43 În plus, pentru a-și îndeplini funcția, reprezentarea grafică, în sensul articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009, trebuie să fie clară, precisă, completă prin ea însăși, ușor accesibilă, inteligibilă, durabilă și obiectivă (a se vedea prin analogie Hotărârea din 12 decembrie 2002, Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, punctele 47-55).
- 44 O asemenea interpretare este impusă de buna funcționare a sistemului de înregistrare a mărcilor Uniunii Europene. Cerința reprezentării grafice are drept funcție în special să definească marca însăși, pentru a determina obiectul exact al protecției conferite de marca înregistrată titularului său. Astfel, înregistrarea mărcii într-un registru public are ca scop să o facă accesibilă autorităților competente și publicului, în special operatorilor economici. Pe de o parte, autoritățile competente trebuie să cunoască cu claritate și cu precizie natura semnelor care constituie o marcă, pentru a fi în măsură să își îndeplinească obligațiile referitoare la examinarea prealabilă a cererilor de înregistrare, precum și la publicarea și la menținerea unui registru adecvat și precis al mărcilor. Pe de altă parte, operatorii economici trebuie să se poată informa cu claritate și cu precizie cu privire la înregistrările efectuate sau la cererile de înregistrare formulate de concurenții actuali sau potențiali și să beneficieze astfel de informații pertinente în ceea ce privește drepturile terților (a se vedea prin analogie Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, punctele 26-30).
- 45 În aceste condiții, pentru a îndeplini rolul de marcă a Uniunii Europene înregistrată, un semn trebuie să facă obiectul unei percepții precise, constante și durabile care să garanteze funcția de origine a mărcii respective (a se vedea Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, punctele 31 și 32).
- 46 În ceea ce privește mărcile de culoare ca atare, Curtea a statuat că un eșantion de culoare nu constituia în sine o reprezentare grafică în sensul articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009. În schimb, descrierea verbală a unei culori, în măsura în care era formată din cuvinte compuse ele înseși din caractere, constituia o reprezentare grafică a acesteia, cu condiția să îndeplinească condițiile menționate la punctele 44 și 45 de mai sus (a se vedea prin analogie Hotărârea din 6 mai 2003, Libertel, C-104/01, EU:C:2003:244, punctele 33-35).
- 47 În ceea ce privește mărcile care constau într-o combinație de două sau de mai multe culori ca atare, Curtea a precizat că, pentru a îndeplini condițiile menționate la punctele 44 și 45 de mai sus, o reprezentare grafică a două sau a mai multe culori desemnate în mod abstract și fără contur trebuie să presupună o dispunere sistematică ce asociază culorile vizate în mod prestabilit și constant. Simpla juxtapunere a două sau a mai multe culori fără formă sau contur sau menționarea a două sau a mai

multe culori „sub toate formele imaginabile” nu prezintă caracteristicile de precizie și de constanță impuse la articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009. Astfel, asemenea prezentări ar admite numeroase combinații diferite care nu ar permite consumatorului să perceapă și să memoreze o combinație specială pe care ar putea-o utiliza pentru a repeta, cu certitudine, o experiență de cumpărare, după cum nu ar permite autorităților competente și operatorilor economici să cunoască sfera drepturilor protejate ale titularului mărcii (a se vedea prin analogie Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, punctele 33-35).

- 48 În lumina acestor considerații, trebuie să se examineze dacă deciziile atacate sunt afectate de erori de apreciere.
- 49 În speță, camera de recurs, la punctul 53 din decizia atacată în cauza T-101/15 și la punctul 52 din decizia atacată în cauza T-102/15, a confirmat deciziile diviziei de anulare prin care mărcile contestate au fost declarate nule, în temeiul articolului 4 și al articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât nu puteau fi considerate suficient de precise. Camera de recurs și-a întemeiat concluzia pe analiza concomitentă a reprezentării grafice și a descrierii care însoțește fiecare dintre mărcile contestate. Întrucât, în afară de indicarea celor două culori, descrierea se limita la indicarea unei anumite proporții între aceste culori, camera de recurs a considerat că simpla indicare a acestei proporții permitea dispunerea celor două culori după numeroase combinații diferite și nu asocia, așadar, culorile în mod prestabilit și constant, cum impune articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009, astfel cum este interpretat în Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384).
- 50 În primul rând, reclamanta, susținută de asociația intervenientă, arată în esență că interpretarea Hotărârii din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), pe care o efectuează camera de recurs, precum și modul în care aceasta o aplică în speță sunt eronate.
- 51 În particular, reclamanta apreciază că Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), se aplică doar unei reprezentări grafice care constă într-o simplă „combinație” de culori arbitrară și nedeterminată și nu vizează cazul unei juxtapuneri de culori, care nu constituie o simplă „combinație” în sensul hotărârii menționate. De asemenea, această hotărâre s-ar referi în esență la problema revendicării protecției a două culori „sub toate formele imaginabile”. Astfel, termenul „sau”, utilizat la punctul 34 din Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), ar trebui examinat în lumina expresiei „sub toate formele imaginabile”. Din aceasta ar rezulta că o juxtapunere a două culori una lângă cealaltă, însoțită de indicația adecvată a raportului, exprimat procentual, dintre acestea, nu ar presupune că o reprezentare grafică nu este precisă sau clară, cu condiția ca acești parametri să fie clar contrașiși în descrierea depusă simultan. Așadar, cele două elemente ar trebui apreciate cumulativ. Mărcile contestate nu ar consta într-o simplă combinație de culori, iar cererea privind înregistrarea lor nu ar revendica o protecție „sub toate formele imaginabile”. Prin urmare, hotărârea respectivă nu ar trebui să se aplice în speță.
- 52 Potrivit asociației interveniente, Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), se aplică pentru două tipuri de reprezentări grafice: pe de o parte, semnelor constituite din simpla juxtapunere (a se interpreta „simpla combinație”) a două sau a mai multe culori fără formă sau contur și, pe de altă parte, semnelor constituite din două sau din mai multe culori care sunt determinate ca fiind reprezentate „sub toate formele imaginabile”. Punctul 34 din hotărârea menționată ar viza, așadar, două situații alternative, iar mărcile contestate nu ar intra în sfera niciuneia dintre ele.
- 53 Raționamentul dezvoltat de reclamantă și de asociația intervenientă cu privire la domeniul de aplicare al Hotărârii din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), trebuie respins, întrucât provine dintr-o interpretare eronată a hotărârii menționate.

- 54 Astfel, punctele 33-35 din Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), amintite la punctul 47 de mai sus, trebuie interpretate coroborat și în lumina principiilor care sunt evocate la punctele 24 și 26-30 din această hotărâre, amintite la punctele 41 și 44 de mai sus.
- 55 Din această interpretare reiese că, pentru a determina în mod exact obiectul protecției conferite de o marcă a Uniunii Europene care constă într-o combinație de culori ca atare, acestea din urmă trebuie să fie reprezentate într-o dispunere sau o schemă specifică ce asociază culorile în mod prestabilit și constant, iar aceasta pentru a împiedica numeroase combinații diferite ale acestora, care nu ar permite consumatorului să perceapă și să memoreze o combinație specială, astfel cum Curtea a precizat la punctul 35 din Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384).
- 56 O asemenea condiție este conformă în primul rând cu necesitatea ca marca să își poată îndeplini funcția de indicare a originii, fiind perceptibilă și recognoscibilă de consumatori atunci când este aplicată pe produse, având în vedere că culorile sunt în mod normal o simplă proprietate a lucrurilor și sunt utilizate în general pentru puterea lor atractivă sau decorativă, fără a vehicula o semnificație oarecare, în al doilea rând, cu cerința securității juridice, în sensul că permite autorităților competente, precum și operatorilor economici să cunoască cu claritate și cu precizie natura semnelor care constituie o marcă și drepturile terților și, în al treilea rând, cu cerința de a evita restrângerea nejustificată a disponibilității culorilor în practicile comerciale, creând monopoli în favoarea unei singure întreprinderi.
- 57 Prin urmare, este necesar să se examineze dacă mărcile contestate permit numeroase combinații diferite ale celor două culori în discuție, în sensul punctului 35 din Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384).
- 58 Reprezentarea grafică a mărcilor contestate este constituită din juxtapunerea verticală a celor două culori, albastră și argintie, în proporție de 50 %-50 %. Această reprezentare grafică este însoțită de o descriere diferită în cele două cazuri. Cea care însoțește prima marcă contestată, care face obiectul cauzei T-101/15, identifică cele două culori prin referire la codul de identificare a culorilor recunoscut internațional „RAL” și precizează că proporțiile lor sunt „de aproximativ 50 %-50 %”. Cea care însoțește a doua marcă contestată, care face obiectul cauzei T-102/15, identifică cele două culori prin referire la codul de identificare a culorilor recunoscut internațional „Pantone” și precizează că culorile „vor fi aplicate în proporții egale și juxtapuse.
- 59 Or, trebuie să se considere, pe de o parte, că în mod întemeiat camera de recurs a constatat că reprezentarea grafică a mărcilor contestate constituie o simplă juxtapunere a două culori fără formă sau contur, care permite mai multe combinații diferite ale celor două culori.
- 60 Este necesar să se considere, pe de o parte, că, de asemenea în mod întemeiat, camera de recurs a apreciat că descrierile care însoțesc reprezentarea grafică a fiecăreia dintre mărcile contestate nu aduc nicio precizare suplimentară referitoare la dispunerea sistematică ce asociază culorile în mod prestabilit și constant și care interzice mai multe combinații diferite ale acestor culori, astfel cum impune Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384).
- 61 Aceste concluzii nu sunt repuse în discuție prin diferitele argumente invocate de reclamantă, susținută de asociația intervenientă.
- 62 *Primo*, trebuie respinse ca inoperante argumentele reclamantei și ale asociației privind interpretarea termenului „Zusammenstellung” în diferitele versiuni lingvistice ale punctului 34 din Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), întrucât termenul „juxtapunere”, deși nu trimite la o combinație oarecare și arbitrară, cum susțin reclamanta și asociația intervenientă, nu constituie în mod necesar nici o dispunere sistematică în sensul punctului 33 din Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384). Astfel, deși juxtapunerea indică,

desigur, alăturarea directă a două sau a mai multe culori, așezate una lângă cealaltă, această alăturare se poate prezenta sub mai multe dispuneri diferite. Juxtapunerea menționată poate lua astfel forme diferite care dau naștere unor imagini sau unor scheme diferite, toate respectând „proporții de aproximativ 50 %-50 %” sau „proporții egale”.

- 63 Indicarea proporțiilor în descrierea mărcilor contestate adaugă doar informația potrivit căreia ocuparea spațiului de către cele două culori, indiferent de forma în care se prezintă juxtapunerea, va fi de așa natură încât fiecare culoare va ocupa jumătate din acesta. Rezultă că trebuie respinsă de asemenea interpretarea Hotărârii din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), privilegiată de reclamantă, susținută de asociația intervenientă, potrivit căreia precizarea cu privire la proporții sau la raportul dintre diferitele culori ar fi suficientă pentru ca cerința unei dispuneri sistematice, astfel cum este menționată în hotărârea respectivă, să fie îndeplinită.
- 64 Astfel, dispunerea a două culori poate să nu fie prestabilită și constantă, nu numai ca urmare a proporțiilor diferite dintre aceste culori, ci și ca urmare a poziției diferite în spațiu a acestor culori, prezente în aceleași proporții.
- 65 *Secundo*, în ceea ce privește susținerea asociației interveniente, potrivit căreia juxtapunerea verticală a celor două benzi de culoare, albastră la stânga și argintie la dreapta, în proporții aproximativ identice, constituie singura dispunere sistematică ce asociază culorile în mod prestabilit și constant, aceasta trebuie respinsă. Astfel, la punctele 54-60 de mai sus s-a evidențiat că, în speță, reprezentarea grafică a două culori juxtapuse, însoțită de o indicație procentuală a proporțiilor lor respective, este insuficientă în ceea ce privește dispunerea sistematică a acestora. Trebuie constatat de altfel că reclamanta a anexat cererilor de înregistrare, formulate în temeiul caracterului distinctiv dobândit prin utilizare al mărcilor contestate, elemente de probă care le reproduc în moduri foarte diferite în raport cu juxtapunerea verticală a celor două culori care apar în reprezentarea grafică ce figurează în cererile respective.
- 66 Reclamanta apreciază, așadar, ea însăși că mărcile contestate, mărci de culoare *per se*, definite în mod abstract, conferă o protecție care acoperă diferite dispuneri ale culorilor albastră și argintie și nu doar dispunerea constituită din două benzi verticale egale, una albastră la stânga și cealaltă argintie la dreapta, cum susține asociația intervenientă. Reclamanta recunoaște astfel că reprezentarea grafică a mărcilor contestate, astfel cum a fost înregistrată, permite o pluralitate de reproduceri, care nu sunt prestabilite în avans și nici constante.
- 67 Acesta este tocmai rezultatul pe care Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), urmărește să îl împiedice, în măsura în care este incompatibil cu obiectivele care stau la baza articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009, amintite la punctele 41 și 44 de mai sus și care constau în a garanta funcția mărcii și posibilitatea consumatorilor de a percepe, de a recunoaște și de a memora o marcă, ceea ce presupune ca aceasta din urmă să apară vizual astfel cum este înregistrată.
- 68 *Tertio*, deși, astfel cum pretinde asociația intervenientă, era suficient, pentru a garanta caracteristicile de precizie și de constanță impuse la articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009, să se aplice regula „ceea ce se vede este ceea ce se obține”, ar trebui să se concluzioneze că juxtapunerea verticală a două benzi egale, una albastră la stânga și cealaltă argintie la dreapta, constituie singura dispunere care face obiectul protecției conferite de înregistrarea mărcilor contestate. Totuși, situația nu poate fi aceasta, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 65 de mai sus.
- 69 Dimpotrivă, tocmai aplicarea acestei reguli impune ca reprezentarea grafică, astfel cum a fost depusă și cum este vizibilă („ceea ce se vede”), să fie singura care face obiectul protecției conferite de mărcile contestate („ceea ce se obține”). În acest sens, Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), contribuie la precizarea consecințelor practice care trebuie deduse din această regulă cu privire la condițiile de înregistrare a mărcilor de culoare ca atare.

- 70 *Quarto*, aplicarea în speță de către camera de recurs a Hotărârii din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), nu vine să nege, contrar celor susținute de reclamantă și de asociația intervenientă, existența sau caracterul înregistrabil al acestui tip de mărci, cu încălcarea articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2424 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului nr. 207/2009 și a Regulamentului nr. 2868/95 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2869/95 al Comisiei privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (JO 2015, L 341, p. 21), potrivit căruia poate constitui o marcă a Uniunii Europene orice semn, în special cuvinte, inclusiv numele de persoane, sau desene, litere, cifre, culori, forma produsului sau a ambalajului său ori sunete, cu condiția ca astfel de semne să fie în măsură, pe de o parte, să distingă produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altor întreprinderi și, pe de altă parte, să fie reprezentate în Registrul mărcilor Uniunii Europene într-un mod care să permită autorităților competente și publicului să stabilească cu precizie obiectul protecției conferite titularului respectivei mărci. În plus, acest regulament nu va fi aplicabil decât începând cu 1 octombrie 2017.
- 71 Astfel, este suficient, în acest scop, ca titularul mărcii să depună o reprezentare grafică a mărcii care să corespundă în mod precis obiectului protecției pe care dorește să o obțină. Îi este interzis în schimb să depună o reprezentare grafică, pretinzând în același timp obținerea unei protecții mai largi decât cea conferită de reprezentarea menționată sau care nu îi corespunde, în contradicție directă cu regula „ceea ce se vede este ceea ce se obține”.
- 72 *Quinto*, întemeindu-se pe avizul unui consultant, reclamanta recunoaște că obiectivul valabil al descrierii unui semn este de a garanta, în practică, reproducerea uniformă a mărcii, permițând totodată eventuale, dar inevitabile „diferențe minore” în reproducerea comercială a semnelui. Cu toate acestea, în speță, trebuie constatat că diferențele dintre mărcile contestate astfel cum sunt reprezentate și descrise și modul în care sunt reproduse nu sunt minore, juxtapunerea a două benzi egale verticale, una de culoare albastră la stânga și cealaltă de culoare argintie la dreapta, nefiind nicidecum redată pe produsele reclamantei.
- 73 *Sexto*, reclamanta și asociația intervenientă consideră că a impune descrierea unei dispunerii sistematice a culorilor care fac obiectul unei mărci ce constă într-o combinație de culori ca atare ar însemna să se anuleze în esență distincția dintre mărcile de culoare ca atare și mărcile figurative.
- 74 Această critică nu poate fi admisă. Astfel, chiar dacă reprezentarea sau descrierea dispunerii precise a culorilor contribuie la apropierea unei mărci de culoare ca atare de o marcă figurativă, obiectul protecției conferite de aceste două categorii de mărci rămâne distinct.
- 75 În plus, astfel cum subliniază în mod întemeiat intervenienta, marca de culoare ca atare poate fi aplicată, fără contururi, pe toată suprafața produselor pe care le vizează, independent de forma sau de ambalajul lor, ceea ce nu este cazul pentru mărcile figurative [a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 ianuarie 2015, Eneron/OAPI (Degrade de cinci nuanțe ale culorii verde), T-655/13, nepublicată, EU:T:2015:49, punctul 16]. O întreprindere va păstra, așadar, întotdeauna un interes de a înregistra o marcă de culoare, având în vedere protecția mai largă conferită de acest tip de mărci în raport cu cea conferită de o marcă figurativă.
- 76 În al doilea rând, reclamanta arată, *primo*, că obligația de a furniza o descriere expresă, astfel cum este formulată de camera de recurs la punctul 50 din decizia atacată în cauza T-101/15 și la punctul 49 din decizia atacată în cauza T-102/15, nu reiese nici din reglementarea aplicabilă, nici din jurisprudență, *secundo*, că jurisprudența nu a considerat niciodată că această descriere trebuie să aibă ca obiect utilizarea efectivă pe care o va avea marca în discuție și, *tertio*, că o asemenea cerință, aplicată doar mărcilor de culoare ca atare, determină încălcarea principiului egalității de tratament. Camera de recurs ar fi creat astfel o condiție suplimentară la înregistrarea doar a mărcilor de culoare ca atare, neprevăzută la articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009.

- 77 În prealabil, trebuie precizat că, în deciziile atacate, camera de recurs nu a afirmat că exista o obligație de a furniza o descriere expresă a mărcii solicitate. Ea a arătat doar că o descriere expresă era necesară „în speță”.
- 78 În ceea ce privește aspectul dacă în mod întemeiat camera de recurs a putut considera că o descriere expresă a mărcilor contestate era necesară în speță, *primo*, trebuie amintit că norma 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2868/95 prevede că cererea de înregistrare „poate conține o descriere a mărcii”.
- 79 Astfel cum a arătat în mod întemeiat camera de recurs la punctul 48 din deciziile atacate, odată ce descrierea este prezentă în cererea de înregistrare, aceasta trebuie examinată împreună cu reprezentarea grafică.
- 80 De asemenea, astfel cum camera de recurs a subliniat în mod întemeiat la punctul 43 din deciziile atacate, din Hotărârea din 6 mai 2003, Libertel (C-104/01, EU:C:2003:244), reiese că o descriere a unui semn poate fi necesară pentru a îndeplini cerințele articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009.
- 81 Această situație este valabilă în special atunci când dispunerea sistematică ce asociază culorile în mod prestabilit și constant nu reiese din reprezentarea grafică, iar aceasta nu permite să se definească în mod clar obiectul protecției, astfel cum s-a arătat la punctul 59 de mai sus.
- 82 În consecință, camera de recurs a considerat în mod întemeiat, la punctul 50 din decizia atacată în cauza T-101/15 și la punctul 49 din decizia atacată în cauza T-102/15, că ar fi fost necesar, în speță, să se furnizeze o descriere expresă a dispunerii sistematice care asociază culorile în mod constant și prestabilit.
- 83 *Secundo*, critica reclamantei potrivit căreia camera de recurs a impus ca descrierea să aibă ca obiect utilizarea efectivă care va fi atribuită mărcii în discuție trebuie de asemenea să fie respinsă.
- 84 În această privință, deși punctul 48 din deciziile atacate face referire la „întinderea” protecției conferite de un semn, noțiune examinată în general în cadrul aprecierii utilizării pertinente în sensul articolului 7 alineatul (3) sau al articolului 15 din Regulamentul nr. 207/2009, în speță, acest termen, astfel cum este utilizat în deciziile atacate, trebuie înțeles ca făcând referire la „obiectul” protecției conferite de o marcă a Uniunii Europene, după cum EUIPO a confirmat în ședință.
- 85 Astfel, cerința ca o marcă ce constă într-o combinație de două sau de mai multe culori să prezinte o dispunere sistematică ce asociază culorile în mod prestabilit și constant nu echivalează cu a impune definirea utilizării efective a unei mărci solicitate. Cu toate acestea, natura abstractă a unei asemenea mărci, precum și capacitatea intrinsecă limitată a culorilor de a vehicula o oarecare semnificație precisă și de a indica, așadar, originea comercială a unui produs sau a unui serviciu impun ca obiectul protecției conferite de marca în discuție să fie definit cu un grad de decizie adecvat. Mărcile de culoare ca atare se diferențiază de alte tipuri de mărci care sunt, prin natura lor, mai precise și mai în măsură să vehiculeze o semnificație. Prin urmare, ținând seama de natura și de caracteristicile intrinseci ale mărcilor de culoare ca atare, cerința ca obiectul protecției conferite de asemenea mărci să fie definit cu un grad de precizie adecvat nu poate constitui o încălcare a principiului egalității.
- 86 *Tertio*, în ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului egalității de tratament, trebuie adăugat că mărcile de culoare ca atare nu sunt limitate nici în spațiu, nici prin formă, contrar mărcilor tridimensionale, nici prin contururi, invers față de mărcile figurative, și se exteriorizează în mod vizual, iar nu printr-un sunet sau prin caractere, precum mărcile sonore sau verbale.
- 87 Într-o combinație de culori, singura amplasare posibilă într-un spațiu fără contururi este juxtapunerea după diferite modalități de dispunere. Singurele precizări care pot fi aduse sunt, astfel, nuanțele specifice ale culorilor respective și proporțiile în care acestea se prezintă unele față de altele. O asemenea reprezentare are drept consecință un obiect al protecției conferite de marcă prea vast, care

nu se conciliază cu cerința disponibilității culorilor și care, în consecință, trebuie să fie precizat, de la momentul depunerii cererii de înregistrare, în ceea ce privește dispunerea sistematică ce asociază culorile în mod prestabilit și constant.

- 88 În plus, astfel cum arată în mod întemeiat camera de recurs la punctul 51 din decizia atacată în cauza T-101/15 și la punctul 50 din decizia atacată în cauza T-102/15, din Hotărârea din 12 decembrie 2002, Sieckmann (C-273/00, EU:C:2002:748), reiese că cerința ca un semn să fie clar, precis, complet prin el însuși, ușor accesibil, inteligibil, durabil și obiectiv trebuie apreciată în mod individual pentru fiecare categorie de mărci, în funcție de natura sa și de caracteristicile sale intrinseci.
- 89 Rezultă din toate cele ce precedă că, atunci când a considerat, la punctele 48, 49 și 51 din decizia atacată în cauza T-101/15 și la punctele 48 și 50 din decizia atacată în cauza T-102/15, că doar indicarea proporțiilor celor două culori, albastră și argintie, permitea dispunerea acestor două culori după numeroase combinații diferite și nu constituia, așadar, o dispunere sistematică ce le asociază în mod prestabilit și constant, care să producă o impresie de ansamblu foarte diferită și care să împiedice consumatorii să repete cu certitudine o experiență de cumpărare, camera de recurs nu a săvârșit erori. Ea a concluzionat astfel în mod întemeiat că reprezentarea grafică furnizată în speță, însoțită de o descriere care indica doar proporțiile celor două culori, nu putea fi considerată suficient de precisă și că marca contestată a fost înregistrată cu încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 90 De asemenea, astfel cum camera de recurs a arătat în mod întemeiat la punctul 49 din decizia atacată în cauza T-101/15, această concluzie este valabilă pentru ambele mărci contestate. Astfel, prezența termenului „aproximativ” în descrierea primei mărci contestate nu face decât să consolideze caracterul imprecis al reprezentării grafice care este identică pentru cele două mărci contestate și care permite diferite dispuneri ale celor două culori în discuție, întrucât este însoțită de o descriere care nu furnizează precizări care să permită să se considere că nu există decât o singură dispunere care asociază culorile în mod prestabilit și constant.
- 91 Prin urmare, primul aspect al primului motiv trebuie respins în totalitate.

Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament

- 92 Cu titlu preliminar, trebuie precizat că reclamanta nu invocă în mod explicit încălcarea principiului egalității de tratament în cadrul cererii sale introductive, ci doar în cadrul replicii sale, prin trimiterea la argumentele dezvoltate în avizul consultantului, precum și în cadrul observațiilor sale privind memoriul în intervenție al asociației interveniente, la punctele consacrate principiului proporționalității.
- 93 Cu toate acestea, referința explicită privind principiul egalității de tratament care figurează în replică nu este decât o formalizare, în esență, a obiecției care era deja invocată în cererea introductivă.
- 94 În speță, reclamanta arată în special că necesitatea de a descrie, la momentul cererii de înregistrare, modul în care obiectul mărcii este aplicat efectiv produselor sau serviciilor în discuție, pe de o parte, nu există pentru alte categorii de mărci, precum mărcile tridimensionale, mărcile sonore și vizuale. Pe de altă parte, această cerință ar implica un tratament diferit de mărcile contestate, având în vedere practica anterioară a EUIPO și jurisprudența Tribunalului în materia mărcilor de culoare ca atare.
- 95 Principiul egalității de tratament, consacrat în dreptul Uniunii, prescrie ca situații comparabile să primească același tratament. Reiese din jurisprudență că o discriminare nu poate consta decât în aplicarea unor reguli diferite unor situații comparabile sau în aplicarea aceleiași reguli unor situații diferite (Hotărârea din 10 mai 2012, Comisia/Estonia, C-39/10, EU:C:2012:282, punctul 48 și jurisprudența citată).

- 96 Or, în primul rând, în ceea ce privește comparația cu alte tipuri de mărci, astfel cum s-a analizat la punctele 85-88 de mai sus, din natura unei mărci care constă într-o combinație de culori ca atare, fără contururi sau formă, rezultă că, pentru ca obiectul precis al protecției sale să fie clar și perceptibil de către consumatori și de către operatorii economici și pentru ca ea să își îndeplinească astfel funcția esențială de indicare a originii, neconferind avantaje concurențiale disproporționate, reprezentarea sa grafică sau descrierea care o însoțește trebuie să indice nuanțele precise ale culorilor în discuție, proporțiile, precum și dispunerea lor în spațiu. Acest grad de precizie este impus ca urmare a naturii intrinsec mai precise a mărcilor ca atare și care le diferențiază de celelalte tipuri de mărci. Prin urmare, un tratament diferit este justificat în lumina jurisprudenței amintite la punctul 95 de mai sus.
- 97 În al doilea rând, în ceea ce privește comparația cu practica anterioară a EUIPO referitoare la mărcile de culoare ca atare, este suficient să se amintească faptul că deciziile privind înregistrarea unui semn ca marcă a Uniunii Europene adoptate de camerele de recurs în temeiul Regulamentului nr. 207/2009 sunt emise în exercitarea unei competențe nediscreționare, iar nu a unei puteri discreționare. Prin urmare, legalitatea deciziilor camerelor de recurs trebuie apreciată numai în temeiul acestui regulament, astfel cum a fost interpretat de instanță, iar nu pe baza unei practici decizionale anterioare a acestora (Hotărârea din 15 septembrie 2005, BioID/OAPI, C-37/03 P, EU:C:2005:547, punctul 47).
- 98 Desigur, având în vedere principiile egalității de tratament și buneii administrări, s-a statuat că EUIPO trebuie, în cadrul examinării unei cereri de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene, să ia în considerare deciziile adoptate deja cu privire la cereri similare și să analizeze cu o deosebită atenție aspectul dacă este sau nu este necesar să decidă în același sens (Hotărârea din 10 martie 2011, Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI, C-51/10 P, EU:C:2011:139, punctul 74).
- 99 Totuși, aceste principii trebuie să se concilieze cu respectarea legalității. În consecință, persoana care solicită înregistrarea unui semn ca marcă a Uniunii Europene nu poate invoca în beneficiul său o nelegalitate care ar fi fost eventual comisă în favoarea unei alte persoane pentru a obține o decizie identică (Hotărârea din 10 martie 2011, Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI, C-51/10 P, EU:C:2011:139, punctele 75 și 76).
- 100 În speță, în primul rând, reclamanta se întemeiază pe directivele EUIPO, potrivit cărora: „atunci când se solicită o combinație de culori, ca atare, reprezentarea grafică astfel cum a fost depusă trebuie să delimiteze aceste culori în spațiu pentru a determina sfera dreptului revendicat (what you see is what you get – ceea ce se vede este ceea ce se obține). Reprezentarea grafică trebuie să indice în mod clar proporția și poziția diferitor culori și, așadar, să comporte o dispunere sistematică ce asociază culorile vizate în mod prestabilit și constant”. Din aceasta ea deduce că practica EUIPO prevedea o analiză a cererilor de înregistrare a mărcilor de culoare ca atare în temeiul regulii „ceea ce se vede este ceea ce se obține”.
- 101 În această privință, nu poate fi invocată în speță nicio încălcare a acestei practici. Astfel, din cuprinsul punctului 69 de mai sus reiese că cerința unei dispuneri sistematice, astfel cum este caracterizată prin Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), nu contrazice nicidecum această regulă. Dimpotrivă, este necesar să se constate că o asemenea cerință reiese în mod direct din textul punctului din directivele EUIPO invocat de reclamantă.
- 102 În al doilea rând, reclamanta invocă practica EUIPO, ulterioară Hotărârii din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), din care ar reieși că aceasta ar admite, în temeiul regulii „ceea ce se vede este ceea ce se obține”, cereri de înregistrare a unor mărci ale Uniunii Europene care constau în combinații de culori ca atare, asemănătoare cu mărcile contestate, și validarea acestor cereri prin anumite decizii ale camerelor de recurs.

- 103 În această privință, astfel cum s-a amintit la punctul 99 de mai sus, reclamanta nu poate invoca în beneficiul său o nelegalitate care ar fi fost eventual comisă în favoarea unei alte persoane [a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 martie 2017, Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (BRENT INDEX), T-430/16, nepublicată, EU:T:2017:198, punctul 45 și jurisprudența citată].
- 104 În al treilea rând, reclamanta susține că Tribunalul nu a statuat niciodată că era necesar să se indice în cererea de înregistrare dispunerea exactă a culorilor, astfel cum sunt utilizate pe produse. Ea se întemeiază, în special, pe Hotărârea din 28 octombrie 2009, BCS/OAPI – Deere (Combinăție a culorilor verde și galben) (T-137/08, EU:T:2009:417), pe Hotărârea din 12 noiembrie 2010, Deutsche Bahn/OAPI (Combinăție orizontală a culorilor gri și roșu) (T-404/09, nepublicată, EU:T:2010:466), pe Hotărârea din 12 noiembrie 2010, Deutsche Bahn/OAPI (Combinăție verticală a culorilor gri și roșu) (T-405/09, nepublicată, EU:T:2010:467), și pe Hotărârea din 28 ianuarie 2015, Degrade de cinci nuanțe ale culorii verde (T-655/13, nepublicată, EU:T:2015:49).
- 105 În această privință, este suficient să se constate că hotărârile invocate nu priveau încălcarea articolului 4 și a articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009, astfel încât Tribunalul nu era obligat să se pronunțe asupra aspectului cerințelor de claritate și de precizie a semnelor în discuție.
- 106 Având în vedere toate cele ce precedă, este necesar să se respingă al doilea aspect al primului motiv.

Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

- 107 În ceea ce privește acest aspect al primului motiv, trebuie arătat că reclamanta nu invocă în mod explicit nici încălcarea principiului proporționalității în cadrul cererii sale introductive, însă că face referire la acesta pentru prima dată în cadrul replicii sale. În această privință, contrar celor susținute de EUIPO, acest aspect al primului motiv trebuie considerat admisibil. Astfel, în ceea ce privește o obiecțiune prezentată pentru prima dată în stadiul replicii, trebuie amintit că din dispozițiile articolului 76 litera (d) coroborate cu dispozițiile articolului 84 alineatul (1) din Regulamentul de procedură rezultă că cererea de sesizare a instanței trebuie să indice obiectul litigiului și să cuprindă o expunere sumară a motivelor invocate și că invocarea de motive noi pe parcursul procesului este interzisă, cu excepția cazului în care aceste motive se bazează pe elemente de drept și de fapt care au apărut în cursul procedurii. Cu toate acestea, un motiv care constituie dezvoltarea unui motiv enunțat anterior, direct sau implicit, în cererea de sesizare a instanței și care prezintă o legătură strânsă cu acesta trebuie declarat admisibil. O soluție analogă se impune pentru o obiecție invocată în susținerea unui motiv (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 21 martie 2002, Joynson/Comisia, T-231/99, EU:T:2002:84, punctul 156).
- 108 În speță, obiecția referitoare la caracterul disproporționat al rezultatelor la care conduce aplicarea de către EUIPO a Hotărârii din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), în ceea ce privește conformitatea reprezentării grafice a unei mărci de culoare ca atare cu articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009, reiese în mod indirect, pe de o parte, din susținerile reclamantei privind caracterul nenecesar al unei descrieri exprese care să însoțească reprezentarea grafică a mărcilor contestate și, pe de altă parte, din inexistența unei cerințe legale în acest sens, prezentată deja în stadiul cererii introductive.
- 109 Rezultă de aici că motivul referitor la principiul proporționalității invocat de asociația intervenientă în cadrul memoriului său în intervenție trebuie de asemenea considerat admisibil, în temeiul articolului 142 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

- 110 În ceea ce privește temeinicia acestui motiv, pe de o parte, trebuie precizat că, în măsura în care urmăresc să critice tratamentul diferit al mărcilor de culoare ca atare în raport cu celelalte categorii de mărci, argumentele dezvoltate de reclamantă în acest cadru privesc în realitate principiul egalității de tratament și trebuie, prin urmare, să fie respinse, astfel cum rezultă din cuprinsul punctelor 94-106 de mai sus.
- 111 Pe de altă parte, în ceea ce privește critica potrivit căreia interpretarea Hotărârii din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), privilegiată de camera de recurs, determină o aplicare prea strictă a condițiilor aplicabile reprezentării grafice a mărcilor de culoare ca atare în raport cu obiectivele urmărite de aceste condiții și un nivel de exigență inutil de ridicat, trebuie amintit că principiul proporționalității impune ca actele instituțiilor Uniunii să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru realizarea obiectivelor legitime urmărite de reglementarea în cauză, fiind stabilit că, atunci când este posibilă alegerea între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare și că inconveniente cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile vizate (Hotărârea din 12 iulie 2001, Jippes și alții, C-189/01, EU:C:2001:420, punctul 81, și Hotărârea din 22 ianuarie 2013, Sky Österreich, C-283/11, EU:C:2013:28, punctul 50).
- 112 Or, în primul rând, astfel cum s-a arătat la punctele 41, 43 și 44 de mai sus, obiectivele principale urmărite la articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009 sunt, în special, de a asigura funcția de indicare a originii a mărcii Uniunii Europene, ceea ce presupune ca aceasta să facă obiectul unei percepții precise, constante și durabile, de a garanta securitatea juridică, ceea ce presupune definirea obiectului exact al protecției conferite de marca Uniunii Europene pentru titularul său, precum și pentru autoritățile competente și ceilalți operatori economici și de a apăra interesul general ca disponibilitatea culorilor să nu fie restrânsă în mod nejustificat și ca dreptul mărcilor Uniunii Europene să nu fie deturnat în scopul obținerii unui avantaj concurențial necuvenit.
- 113 În al doilea rând, evidențiind cerințele de claritate și de precizie impuse unei mărci care constă într-o combinație de culori ca atare pentru a împiedica numeroase combinații diferite, Curtea a pus în balanță caracterul proporționat al acestei cerințe, ținând seama de obiectivele urmărite de dispoziția respectivă.
- 114 În al treilea rând, caracterul proporționat al acestei cerințe pentru mărcile care constau într-o combinație de culori ca atare rezultă în mod direct din natura acestor mărci, astfel cum s-a analizat la punctele 84-86 de mai sus. Astfel, pentru a preciza obiectul exact al protecției conferite de o asemenea marcă, este necesar ca, încă din stadiul cererii de înregistrare, prezentarea sa să fie obiectivă și să reprezinte dispunerea în forma pe care consumatorul o va percepe și o va memora.
- 115 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se concluzioneze că aplicarea în speță a condițiilor impuse prin Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), nu era disproporționată în raport cu scopurile urmărite de condițiile respective.
- 116 Pe de altă parte, dacă EUIPO ar accepta să protejeze o combinație de două sau de mai multe culori care să permită *de facto* numeroase combinații diferite, această abordare ar echivala cu a conferi o protecție care ar fi disproporționată în raport cu scopul urmărit de dreptul mărcilor, care este de a garanta funcția de indicare a originii produselor în practicile comerciale, în interesul consumatorilor.
- 117 În al patrulea rând, asociația intervenientă afirmă că încălcarea principului proporționalității este cu atât mai flagrantă cu cât noul Regulament 2015/2424 abandonează cerința unei reprezentări grafice, introducând articolul 4 litera (b) în Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 4 litera (b) din Regulamentul 2017/1001], care prevede pentru viitor simpla cerință ca semnul să fie de natură să fie reprezentat „într-un mod care să permită autorităților competente și publicului să stabilească cu claritate și cu precizie obiectul protecției conferite titularului respectivei mărci”.

- 118 În această privință, deși articolul 4 litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 2015/2424, nu este aplicabil în speță, este suficient să se constate că un asemenea argument se întemeiază pe o interpretare eronată a acestei dispoziții. Astfel, noul text al articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009, care urmărește mai degrabă să consolideze securitatea juridică, este mai restrictiv decât vechiul text, în măsura în care integrează explicit în corpul acestuia obiectivele definite în Hotărârea din 12 decembrie 2002, Sieckmann (C-273/00, EU:C:2002:748), și în Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), și este deci perfect coerent cu această jurisprudență, precum și cu aplicarea ei de către camera de recurs în deciziile atacate.
- 119 În plus, contrar celor susținute de reclamantă și la fel ca intervenienta, trebuie arătat că nu este nici imposibil, nici disproportionat să se impună ca o cerere de înregistrare privind o marcă ce constă într-o combinație de culori ca atare să fie reprezentată grafic sau însoțită de o descriere care să comporte o dispunere sistematică a culorilor în spațiu, astfel încât să permită să se perceapă în mod clar și precis obiectul protecției conferite de marca respectivă.
- 120 Având în vedere toate cele ce precedă, este necesar să se respingă ca nefondat al treilea aspect al primului motiv, referitor la încălcarea principiului proporționalității, și, prin urmare, primul motiv în totalitate ca neîntemeiat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime

- 121 În cadrul prezentului motiv, reclamanta, susținută de asociația intervenientă, reproșează camerei de recurs că a concluzionat, pe de o parte, că acceptarea și chiar sugerarea de către examinator a formulei de descriere, la depunerea cererilor de înregistrare a mărcilor contestate, nu poate justifica o încredere legitimă și, pe de altă parte, că o practică stabilită de EUIPO fie nu exista, fie nu echivala cu informații apte să justifice o încredere legitimă.
- 122 În sfârșit, reclamanta consideră că EUIPO, înregistrând mărcile contestate în temeiul caracterului lor distinctiv dobândit prin utilizare, s-a pronunțat asupra conformității mărcilor respective cu articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009.
- 123 EUIPO și intervenienta contestă aceste argumente.
- 124 Potrivit articolului 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009, se declară nulitatea mărcii Uniunii Europene, ca urmare a unei cereri depuse la EUIPO sau a unei cereri reconvenționale în cadrul unei acțiuni în contrafacere, atunci când aceasta a fost înregistrată contrar dispozițiilor articolului 7 din același regulament.
- 125 Potrivit unei jurisprudențe constante, posibilitatea de a invoca principiul protecției încrederii legitime aparține oricărui particular pe care o instituție, prin furnizarea unor asigurări precise, l-a determinat să nutrească speranțe întemeiate. Constituie astfel de asigurări, indiferent de forma în care sunt comunicate, informațiile precise, necondiționate și concordante, emise de surse autorizate și de încredere [a se vedea Hotărârea din 5 aprilie 2006, Kachakil Amar/OAPI (Linie longitudinală terminată în triunghi), T-388/04, nepublicată, punctul 26 și jurisprudența citată].
- 126 Cu toate acestea, asigurările respective trebuie să fie conforme cu dispozițiile și cu normele aplicabile, promisiunile care nu țin seama de aceste dispoziții aplicabile din dreptul Uniunii neputând da naștere unei încrederi legitime din partea persoanei interesate [a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 iunie 2012, Interkobo/OAPI – XXXLutz Marken (my baby), T-523/10, EU:T:2012:326, punctul 83 și jurisprudența citată].

- 127 În plus, reiese din jurisprudență că, pentru a invoca principiul protecției încrederii legitime, un reclamant trebuie să poată invoca speranțe întemeiate pe asigurări precise furnizate de administrație, de natură să provoace o confuzie admisibilă în percepția unui justițiabil de bună-credință și care să aibă dovadă de întreaga diligență cerută unei persoane normal informate [a se vedea Hotărârea din 9 septembrie 2011, dm-drogerie markt/OAPI – Distribuciones Mylar (dm), T-36/09, EU:T:2011:449, punctul 114 și jurisprudența citată].
- 128 În speță, la punctul 29 din deciziile atacate, în primul rând, camera de recurs a considerat că reclamanta nu se putea prevala de principiul protecției încrederii legitime, întrucât sugestiile de descriere date de examinator la depunerea cererii de înregistrare nu constituiau informații precise, necondiționate și concordante care să o poată determina să nutrească speranțe întemeiate în ceea ce privește validitatea înregistrării mărcilor contestate.
- 129 Or, în ceea ce privește prima marcă contestată, reiese din dosar că examinatorul a solicitat reprezentantului reclamantei, în cursul contactelor telefonice care au avut loc între 11 august și 3 septembrie 2004, să precizeze cererea de înregistrare ținând seama de condițiile de înregistrare caracterizate prin Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), și, în special, să adauge informații privind proporțiile celor două culori în discuție și modul în care ar apărea aceste culori. În urma acestei cereri a examinatorului, reclamanta a depus, la 11 octombrie 2004, descrierea indicată la punctul 3 de mai sus și prima marcă contestată a fost înregistrată la 25 iulie 2005.
- 130 În ceea ce privește cea de a doua marcă contestată, astfel cum s-a amintit la punctele 11-13 de mai sus, în urma unei notificări privind nerespectarea condițiilor de formă, emisă de examinator, prin care se solicită să se precizeze proporțiile în care fiecare culoare va fi aplicată pe produse și modul în care vor apărea aceste culori, reclamanta a furnizat o descriere care arată că „culorile vor fi aplicate în proporții egale și juxtapuse”. La 8 martie 2011, a fost înregistrată a doua marcă contestată.
- 131 Aceste împrejurări de fapt nu sunt contestate de EUIPO.
- 132 În această privință, trebuie precizat că, astfel cum EUIPO a confirmat în ședință, în ambele cazuri, examinatorul s-a limitat să solicite reclamantei să precizeze descrierea furnizată, cu indicarea proporțiilor celor două culori în cauză, precum și modul în care acestea vor apărea. Precizările furnizate de reclamantă au fost acceptate ulterior. Totuși, aceasta nu înseamnă că examinatorul a dat, în ambele cazuri, asigurări precise, necondiționate și concordante, potrivit cărora aceste descrieri răspundeau cerințelor legale prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009.
- 133 Or, *primo*, deși în două reprize examinatorul a acceptat două descrieri care nu erau conforme cu cerințele caracterizate prin Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), asemenea împrejurări nu pot împiedica declararea nulității mărcilor contestate dacă înregistrarea lor a fost efectuată cu încălcarea unuia dintre motivele absolute de refuz prevăzute la articolul 7 din Regulamentul nr. 207/2009.
- 134 *Secundo*, chiar presupunând că informațiile furnizate de examinator pot fi calificate drept asigurări precise și necondiționate, din jurisprudența amintită la punctul 126 de mai sus reiese că, întrucât asemenea asigurări nu au fost conforme cu dispozițiile aplicabile, ele nu puteau justifica o încredere legitimă.
- 135 *Tertio*, înregistrarea unei mărci a Uniunii Europene, precedată sau neprecedată de discuțiile privind elementele care trebuie furnizate pentru a garanta caracterul corect și complet al cererii, nu poate proteja titularul mărcii respective împotriva riscului ca aceasta să fie declarată nulă în temeiul articolului 52 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009. Astfel, din jurisprudența menționată la

punctul 126 de mai sus reiese că cerința securității juridice, care constituie interesul general urmărit de această dispoziție, prevalează în mod necesar asupra eventualei încrederi legitime și a interesului de natură privată pe care titularul unei mărcii a Uniunii Europene l-ar putea eventual invoca.

- 136 În plus, obiectivul articolului 52 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 constă tocmai în a permite repararea eventualelor erori săvârșite de examinator la momentul depunerii unei cereri de înregistrare, indiferent dacă eroarea a fost sau nu a fost precedată de discuții cu solicitantul mărcii, întrucât, în ambele cazuri, a fost efectuată o înregistrare aparent corectă, fără însă ca aceasta să poată fi anulată ca urmare a unui motiv absolut de nulitate, astfel cum reiese din textul acestui articol.
- 137 În al doilea rând, camera de recurs a considerat că reclamanta nu putea întemeia nicio încredere legitimă pe practica decizională anterioară a EUIPO.
- 138 În această privință, astfel cum s-a amintit la punctele 98 și 99 de mai sus, EUIPO are obligația de a-și exercita competențele în conformitate cu principiile generale de drept al Uniunii. Dacă, având în vedere principiile egalității de tratament și buneii administrări, OAPI trebuie să ia în considerare deciziile adoptate deja cu privire la cereri similare și să analizeze cu o deosebită atenție aspectul dacă este sau nu este necesar să decidă în același sens, aplicarea acestor principii trebuie conciliată însă cu respectarea principiului legalității. În consecință, persoana care solicită înregistrarea unui semn ca marcă a Uniunii Europene nu poate invoca în beneficiul său o nelegalitate care ar fi fost comisă în favoarea unei alte persoane pentru a obține o decizie identică. În plus, pentru motive de securitate juridică și, mai precis, de bună administrare, examinarea oricărei cereri de înregistrare trebuie să fie strictă și completă pentru a evita înregistrarea necorespunzătoare a mărcilor Uniunii Europene. Această examinare trebuie să aibă loc în fiecare caz concret. Astfel, înregistrarea unui semn ca marcă a Uniunii Europene depinde de criteriile specifice, aplicabile în cadrul împrejurărilor de fapt ale cauzei, care au ca obiectiv să se verifice dacă semnul în cauză nu intră sub incidența unui motiv de refuz [a se vedea Hotărârea din 12 decembrie 2014, Comptoir d'Epicure/OAPI – A-Rosa Akademie (da rosa), T-405/13, nepublicată, EU:T:2014:1072, punctul 63 și jurisprudența citată].
- 139 Rezultă că în mod întemeiat camera de recurs a concluzionat că reclamanta nu poate invoca în mod util, în susținerea unei pretinse încălcări a principiului protecției încrederii legitime, decizii anterioare ale EUIPO (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 decembrie 2014, da rosa, T-405/13, nepublicată, EU:T:2014:1072, punctul 64 și jurisprudența citată).
- 140 De asemenea, fără a comite vreo eroare, camera de recurs a amintit la punctul 29 din deciziile atacate că, potrivit jurisprudenței, o simplă practică, oricât de curentă ar fi, nu echivalează cu informații precise, necondiționate și concordante în sensul jurisprudenței amintite la punctul 125 de mai sus [a se vedea Hotărârea din 25 martie 2009, Anheuser-Busch/OAPI – Budějovický Budvar (BUDWEISER), T-191/07, EU:T:2009:83, punctul 49 și jurisprudența citată].
- 141 Pe de altă parte, astfel cum remarcă în mod întemeiat camera de recurs la punctele 30-33 din deciziile atacate, reclamanta nu se poate întemeia pe deciziile anterioare ale EUIPO sau ale camerelor de recurs și nici pe hotărârile instanței Uniunii având ca obiect mărci ale Uniunii Europene care constau în combinații de culori ca atare asemănătoare cu mărcile contestate, întemeiate doar pe articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, pentru a afirma existența unei practici privind caracterul înregistrabil al unor asemenea mărci în sensul articolului 4 din regulamentul respectiv.
- 142 Astfel, din faptul că examinatorul, camera de recurs sau instanța Uniunii s-au pronunțat doar asupra lipsei caracterului distinctiv al acestor mărci nu se poate deduce că acestea au fost considerate conforme cu articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009. Prin urmare, aceste decizii nu puteau fi apreciate ca reprezentând o practică de acceptare a cererilor de înregistrare ca mărci ale Uniunii Europene a unor mărci de acest tip de către EUIPO sau de către instanța Uniunii. De asemenea,

trebuie respins argumentul reclamantei potrivit căruia EUIPO, înregistrând mărcile contestate în temeiul caracterului distinctiv dobândit prin utilizare, s-ar fi pronunțat implicit asupra conformității mărcilor respective cu articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009.

- 143 În al treilea rând, în măsura în care asociația intervenientă se întemeiază pe directivele EUIPO, s-a statuat deja că nu există elemente din care să rezulte că acestea ar prevala față de reglementarea Uniunii aplicabilă în domeniu în materie (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 martie 2009, BUDWEISER, T-191/07, EU:T:2009:83, punctul 48).
- 144 Rezultă din ansamblul celor ce precedă că în mod întemeiat camera de recurs a concluzionat că reclamanta nu se putea prevala de principiul protecției încrederii legitime.
- 145 Prin urmare, al doilea motiv trebuie respins. Astfel, fără a fi necesară pronunțarea asupra admisibilității celui de al doilea capăt de cerere formulat de reclamantă, este necesar ca acțiunea să fie respinsă în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 146 În temeiul articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamata a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor EUIPO și ale intervenientei.
- 147 De asemenea, în temeiul articolului 138 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate decide ca un intervenient, altul decât cei menționați la alineatele (1) și (2), să suporte propriile cheltuieli de judecată. În speță, asociația intervenientă, care a intervenit în susținerea reclamantei, va suporta propriile cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea.**
- 2) **Obligă Red Bull GmbH la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de Optimum Mark sp. z o.o.**
- 3) **Marques suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Prek

Buttigieg

Berke

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 30 noiembrie 2017.

Semnături

i — Punctele 16 și 23 din prezentul text au făcut obiectul unei modificări de ordin lingvistic ulterior primei publicări.